

Ξεύρετε τί θέλουν διὰ νὰ χορτάσουν αἱ δύο αὐταὶ ομάδες ; Ἄν σὰς εἴπωμεν δέκα ἑκατομμύρια, ἂν σὰς εἴπωμεν δεκαπέντε, βεβαίως θὰ ἐκλάβετε τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς ὅχι ἄνω, ἀλλὰ κάτω τῆς πραγματικότητος.

Τί νομίζετε ; μικρόν, ν' ἀφαιρῶνται κάθε λίγο ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἀγορὰν δεκάδες ἑκατομμυρίων καὶ ν' ἀπορροφῶνται ἀπ' αὐτοὺς τοὺς φουσητήρας, ἀπ' αὐτὰ τὰ μεγαθήρια, διὰ νὰ κτίζουν μέγαλα ἐπὶ μεγάρων καὶ νὰ ἀγοράζουν γαίαις ἐπὶ γαιῶν, καὶ νὰ μεταβάλλουν τόσον ἀποτόμως τὸ κέντρον τῆς οἰκονομικῆς ἰσορροπίας, περισυνάζοντες οὕτω ὅλας τὰς εὐφλέκτους ὕλας ἐξ ὧν, ἐν μέσῳ πυρὸς, ἐρειπίων, καταστροφῶν καὶ φόνων, θὰ ἀναλάμψουν καὶ τὸ ἀγροτικόν καὶ τὸ κοινωνικὸν ζήτημα, ἐνῶ αὐτοὶ οἱ κύριοι ἀφοῦ θὰ ἔχουν ἐξηργυρωμένην καὶ τὴν συνειδήσιν των ἀκόμη θὰ φεύγουν, μὲ τοὺς ταξιδιωτικοὺς σάκκους εἰς χεῖρας, διὰ τὸ Περοῦ ἢ τὴν Χιλὴν ἢ ἄλλους παρθένους τόπους ;

*

Αὐτὸς ὁ κ. Μαυρογορδάτος μᾶς φαίνεται ἓνας μικρὸς Δόκτωρ Στροῦσπεργ, ὁ ἐπονομασθεὶς βασιλεὺς τῶν Σιδηροδρόμων, καὶ περὶ οὗ ἔλεγον, ὅτε ἤκμαζεν ἐν Βερολίῳ : Δύο ἀνθρώπους ἔχομεν, τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ καὶ τὸν δόκτορα Στροῦσπεργ. Ποῦ κατήντησεν ἐπὶ τέλους ; Νὰ ἐξαγοράσῃ τοὺς διευθυντὰς μιᾶς τραπέζης ἐν Μόσχᾳ, νὰ δικασθῇ, νὰ καταδικασθῇ, νὰ φυλακισθῇ, νὰ κατασχεθῇ ὅλη ἡ περιουσία του, ἀφοῦ κατέστρεψε τόσας ἄλλας, καὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Ῥουμανίᾳ καὶ ἐν Ῥωσίᾳ.

Τί ἦτο τὸ μυστικὸν τῆς κολοσσαίας περιουσίας ἣν ἐντὸς μικροῦ ἐσχημάτισεν ὁ ἀρχίσας τὸ στάδιόν του ἀπὸ ὑπαλλήλου ἐμπορικοῦ οἴκου ἐν Λονδίῳ ; Νὰ κατασκευάζῃ ἀκριβὰς τοὺς χειροτέρους σιδηροδρόμους.

Ἄρά γε δὲν θὰ ζηλοτυπήσῃ τὴν δόξαν τοῦ Ἰουδαίου Στροῦσπεργ ὁ μὴ Ἰουδαῖος Μαυρογορδάτος, ἀφοῦ ἐκεῖνος μὲν ἡγύρτευσεν ἐν τῇ πεφωτισμένῃ Γερμανίᾳ, αὐτὸς δὲ πρόκειται νὰ λανσαρισθῇ εἰς τὴν ἀθῶαν ἀκόμη ἀπὸ σιδηροδρομικὰς καταστροφὰς Ἑλλάδα ;

*

Ὅταν οἱ Γερμανοὶ ἐξεματίσθησαν κατὰ τὴν ὀνομασθεῖσαν περίοδον τῶν ἰδρυτῶν, μετὰ τὰ δισεκατομμύρια ἅπερ τοὺς ἐκέρασε καταναγκαστικῶς ἡ Γαλλία, περίοδον καθ' ἣν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἰδρύθησαν 780 ἐταιρίαι, ἐνῶ μέχρι τοῦ 1870 ἐπὶ ἑννενήκοντα ἔτη εἶχον ἰδρυθῇ μόνον 500, ὅταν ἐπελθούσης τῆς καταστροφῆς, ὅλα αὐτὰ τὰ μεγάλα ἔργα τῶν ἐταιριῶν ἔλυσαν ὥς νὰ ἦσαν κατασκευασμένα ἀπὸ χιόνι· καὶ οἱ δυστυχεῖς μέτοχοι, ἄλλοι ἐπνίγοντο, ἄλλοι ἐρεβολθερίζοντο, ἄλλοι κατήντησαν ἐπαῖται, καὶ οἱ φρονιμώτεροι ἐπρόμνηθύνθησαν κομπαράν, ὥς τὴν ἀσφαλεστέραν ὅλων τῶν τραπέζων· τότε γενικὴ κατακραυγὴ ἐξηγέρθη κατὰ τῆς κυβερνήσεως, διατὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ προλάβῃ τὴν καταστροφὴν. Ἄλλ' εἰς βουλευτὴς λίαν προσφυῶς εἶπεν ἀπὸ τοῦ βήματος : «Ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἔχουν καὶ μόνον νὰ ξεκάμουν τὸν παρᾶν τὸν ὅποιον συνέλεξαν, οὐδεμία νομοθεσία δύναται νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ».

Ἄν κατελήφθατε λοιπὸν, προσφιλεῖς μου Ἀθηναῖοι, ἀπὸ τὸν καὺμὸν τοῦ νὰ ξεκάμετε ὅ,τι ἔχετε καὶ δὲν ἔχετε, πιστεύσατε εἰς τοὺς δελεαστικοὺς χρησμούς τοῦ Αἰῶνος περὶ τοῦ χρυσοῦ μέλλοντος τῶν Θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων καὶ σπεύσατε νὰ ἐγγραφῇτε ὅχι μέτοχοι, ἀλλὰ **δωρηταί**.

Ἀηληπισμένος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὴν ἐσπέραν τῆς συναναστροφῆς εἰς τὸ Παλάτι προσεκληθήσαν τόσοι πολλοὶ ὥστε δυσαρεστήθησαν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι οἵτινες δὲν προσεκληθήσαν· οἱ τελευταῖοι οὗτοι δὲν ὤκνησαν νὰ τρέξωσιν εἰς ἄγρην προσκλητηρίων· πολλοὶ ἐπέτυχον· καὶ πολλοὶ ἀπέτυχον· ἀλλὰ τὴν μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν ἤραντο ἀναμφιβόλως ὁ κ. Ψιακῆς (ἐν τὰ βάρει) ὅστις μεταβάς εἰς τὰ ἀνάκτορα ἤρώτα τοὺς θυρωροὺς.

— Ποῦ πουλοῦνε ἐδῶ τὰ εἰσητήρια νὰ σὰς χαρῶ ; Ἐξηπατήθη φαίνεται ἀπὸ τὸ ποίημα τοῦ Σουρῆ μας ἐν ᾧ ἐγένετο λόγος καὶ περὶ πληρωμῆς εἰσιτηρίων.

Εἰς Πειραιᾶ πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ δοθῇ ὁ ἐτήσιος χορὸς ἐν τῇ Λέσχῃ τοῦ Χρηματιστηρίου· ἡ ἰδέα τῆς ἐπιτροπῆς τὸ κατ' ἀρχὰς στενωτάτη μετὰ πολλῆς δυσχερείας καὶ πιέσεως μελῶν τινων ἔλαβε γενικώτερον χαρακτῆρα. Οὕτω ἀπὸ χοροῦ οἰκογενιακοῦ ἄνευ τοαλετῶν καὶ ἐπισήμων προσκλήσεων καὶ μόνον μὲ ἐγχώρια ὄργανα (βιολιὰ), προήχθη εἰς χορὸν Πειραικὸν καθαρῶς, ἀποκλεισμένων τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν περιχώρων· ἀλλὰ τότε ὀρθότερα σκέψις καὶ ἀπόφασις περιέλαβε ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ χοροῦ καὶ τὰς Ἀθήνας, καὶ οὕτω ὁ χορὸς ἔλαβε ἐθνικὸν χαρακτῆρα. Εἰς τὸν χορὸν αὐτὸν θὰ παρασταθῇ καὶ τὸ **Μὴ Χάνεσαι** διὰ τοῦ εἰδικοῦ ἀντιπροσώπου του.

Χθὲς περὶ τὴν 11ην ὥραν ἐγένετο καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀποστήματος τῆς ἀριστερᾶς κνήμης τοῦ κ. Κουμουνοδούρου ἐγχειρήσις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρεταίου· καὶ τὰς τομὰς αὐτὰς, βαθυτέρας ἢ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδός, ὑπέστη ὁ ἀσθενὴς μετὰ τῆς συνήθους καρτεροφυχίας. Τὸ ἀπύρετον ἐξακολοῦθεῖ. Ἡ ὥρεξις ἐπιτείνεται. Ἐπὶ κινήτης δὲ κλίνης μεταφέρεται ἀπὸ δωματίου εἰς δωμάτιον, τῆς ποικιλίας αὐτῆς εὐφραϊνούσης πολὺ τὴν καταπεπονημένην ψυχὴν του.

Κατὰ τὸν χορὸν τοῦ Παρνασσοῦ ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ ἀπωλέσθη εἰς ἐκ τῶν ἀδαμάντων τῆς κ. Μελά.

— Εἶναι ἔμμεσος προσφορά εἰς τὸν δῆμον, εἶπε κάποιος, τοῦ κ. Μελά ὑποψηφίου δημάρχου.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ

Κατ' ἀντίθεσιν τῶν ἀριστοκρατικῶν λεγομένων χορῶν ὁ χορὸς τοῦ Παρνασσοῦ ἦτο δημοτικώτατος. Οὔτε προπύλαια, οὔτε μαρμάρινοι κίονες, οὔτε εἰσοδοὶ ὁμογενεῖαι, οὔτε ἀνακτορικαὶ αἰθουσαι, οὔτε διάκοσμος ἀποθαμβῶν, οὔτε πλημυρά ἀναψυκτικῶν.

Κόσμος πολὺς, τάξις περισσοτέρα, τρεῖς εὐρύταται αἰθουσαι, μουσικὴ ταραχώδης, ἱματισμὸς ποικίλος, εὐμορφία ἐν ἀθονίᾳ, ἀδάμαντες ὀλίγοι, δύο ὑπουργοί, μερικοὶ ὁμογενεῖς, καὶ ὅλα αὐτὰ κλεισμένα εἰς τὸ δημαρχεῖον· ἰδοὺ τί ἀπετέλουν τὴν χορὸν τοῦ Παρνασσοῦ.

Ἀπὸ τῆς εἰσόδου μέχρι τῆς κλίμακος καὶ μέχρι τῶν Αἰθουσῶν τοῦ χοροῦ εἶχε σχηματισθῇ μακροτάτη στοὰ ἐκ

σημαίων παντός ἔθνους, εἰς τρόπον ὥστε ὁ χορὸς τοῦ Παρνασσοῦ ἠδύνατο νὰ ἐκληθῇ καὶ χορὸς διεθνῆς.—Ἡλεκτρικὸν φῶς παρὰ τὴν εἰσόδον ἐφώτιζεν ὅλον αὐτὸν τὸν διάδρομον, ἐν ᾧ χωροφύλακες πολλοὶ παρὰ τὴν θύραν ἐτήρουν τὴν τάξιν.

Οἱ προσκεκλημένοι διὰ τοῦ διαδρόμου ἀνέρχοντο πλατεῖαν μαρμαρίνην κλίμακα καὶ ὑπὸ τῶν κομψοτάτων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χοροῦ ὠδηγοῦντο εἰς τὰς χορευτικὰς αἰθούσας.—Ἡ μουσικὴ εἶχε τοποθετηθῇ καταλλήλως ἐν τῇ μέσῳ τῶν δύο τούτων αἰθουσῶν ὑπὸ τὴν διευθύνειν τοῦ κ. Καίσαρη καὶ ὑπὸ τὴν σκιάδα παχεῖας ἐκ γαστρῶν πρασινάδος, ὥστε νὰ νομίζῃ τις ὅτι οἱ ἤχοι ἐξήρχοντο μακρόθεν ἀπὸ κήλου τινος.

Τὴν δεκάτην τῆς νυκτὸς ὥραν εἶχον πληρωθῇ αἱ αἰθουσαι· δὲν ἐχώρουν πλέον ἄλλους, οἱ δὲ χωροφύλακες σχεδὸν ἐκλείσαν τὰς θύρας τοῦ Δημαρχείου. Παραδόξως πως δὲν βλέπω ἐν τῇ πλήθει ἐκείνῃ τὸν κ. Δήμαρχον, ἐν ᾧ διακρίνω δύο ὑποψηφίους δημάρχους καὶ τινὰς δημοτικούς συμβούλους. Εἶναι καλοὶ χορευταί· ἄς λάβωσι καὶ τοῦτο οἱ ψηφοφόροι ὑπὸ σημείωσιν.

Ἡ μουσικὴ ἀρχίζει δι' ἐνὸς ἡρωικοῦ Μάρς διὰ νὰ ἐντείνῃ ὅλων τὰ νεῦρα, καὶ μετὰ τοῦτο ἀκούονται οἱ μεθυστικοὶ ἤχοι τῶν Σειρήνων τοῦ Τάϋφελ, ὡς ἀπαλὸν ναυούρισμα λικνιζομένου βρέφους, τὸ ὁποῖον πρό μικροῦ ἐχάλασε τὸν κόσμον μετὰ τὰς φωναῖς του.—Δυστυχῶς τὰ ὑπὸ τὴν τεχνητὴν σκιάδα ὄργανα δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκλάβωμεν ὡς σειρῆνας διότι πολὺ φωνασκοῦσι, ὁ δὲ κ. ἀρχιμουσικός ἐπρόβλεψε νὰ τὰ ἐφοδιάσῃ καὶ μετὰ ἓνα ταμπούριλον ὥστε νὰ κλείωμεν τὰ ὦτα διὰ νὰ μὴ μᾶς.... ξεκουφαίνωσιν.

Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ σᾶς κατονομάσω πολλὰς ὠραιότητας θὰ ὑπέπιπτον καὶ ἐγὼ εἰς τὸν πειρασμὸν τῶν καλαμπουρίων καὶ θὰ σᾶς ἔλεγον ὅτι ἡ κυρία Κερ-ἦτο ἡ βασίλισσα τοῦ χοροῦ ἐκείνου καὶ πᾶς ὁ χορεύων μετ' αὐτῆς πολλάκις θὰ ἐπιθύρσει καθ' ἑαυτὸν ο *mon coeur*! ὅτι μία ἄλλη καλίσωμος ὡς ἀρχαῖον ἀγαλμα ἦτο ἡ ψυχὴ τῶν δύο αἰθουσῶν ὅτι μία ὁπαδὸς τοῦ Χριστοῦ ἐσταυρόνετο ἢ μάλλον ἐσταυροκοπεῖτο εἰς τὰς ξεθυμασμένας θυμιάσεις γηραιοῦ στρατιωτικοῦ αἱ ὁποῖαι μετὰ ἀναγκάζουσιν ἐπὶ τέλους νὰ τῆς εἴπω:

—Δὲν τοῦ δίδετε τὴν σύνταξίν του; Ὅτι ἐκ τῶν δεσποινίδων Μι-Σι-Σι-Πῆ, ὡς θὰ ἔλεγεν ὁ σεβαστὸς κ. Σκυλίτσος, ἡ καλλίστη ἦτο ἡ Με-Ρ,Π, ὅτι ἡ νεαρά κόρη καθηγητοῦ τινος τῆς βοτανικῆς ὑπῆρξε τὸ πικρότερον τῶν βοτάνων του δι' ἓνα εὐγενὴ καθαλιερὸν τῆς, ἐν ᾧ εἶναι ἐκ τῶν δροσερωτέρων ἀνθῶν τὰ ὅποια θὰ συνελέγομεν εἰς τοὺς πρύποδας τοῦ Παρνασσοῦ, ὅτι μία ἀδελφὴ ἐνὸς ἱατροῦ μας ἐθάφετο εἰς τὰ γλυκύτερα χρώματα καὶ ἦτο ἀρωματικωτέρα *anarā* τῆς Αἰγύπτου, ἀλλ' ὅτι ἐγὼ ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν ὠραιότητων ἀπελάμβανον ἐν εὐμαρείᾳ ἀπεριγράφτῃ νεαρὸν χορευτὴν ὅστις ἐκυμαίνετο μεταξὺ χοροδιδασκάλου, μπαλαρίνας καὶ Παυλάκη.... ἦτο ὁ βασιλεὺς τοῦ χοροῦ.

Περὶ τὴν τρίτην προκεχωρημένην ὥραν αἱ δύο χορευτικαὶ αἰθουσαι ὅλον ἐν ἀραιούνται, καὶ ὅταν τὴν χορευτικὴν ἐκείνην τρικυμίαν διαδέχεται μία γαληνιαία *καρτερίλλια* εἰς τὴν λαμβάνει μέρος καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ ἐντὸς τῶν ὁδόντων τὴν φράσιν μου:

—Φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι ναυτικός.

Τὴν τετάρτην ὥραν τῆς νυκτὸς τὰ φῶτα τοῦ Δημαρχείου εἶχον σβεσθῇ, μόλις δὲ καὶ μετὰ βίας οἱ χορευταὶ τοῦ Παρνασσοῦ ἐπρόφθασαν τὰ φῶτα τῆς πόλεως τὰ ὅποια καὶ αὐτὰ ἐσβέσθησαν, πρὶν ἢ τὸ λυκόφως προβάλλῃ.

Κόκ.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ὁ πτωχὸς ἱατρός Π. ἔχει φήμην ὅτι ξεμπερδεύει τοὺς ἀσθενεῖς του μετὰ μίαν τέχνην...

Μίαν ἡμέραν ἡ ἀμαξία του κατεπάτησεν ἐν παιδίον καὶ τ' ἄφησεν εἰς τὴν στιγμὴν νεκρόν.

Πλήθος διαβατῶν τὸν περικυκλόνει.

Εἰς ἐξ αὐτῶν:

—Μὰ τί διάβολο σκοτόνει ἀνθρώπους καὶ χωρὶς συνταγῆ!

Πῶς σᾶς φαίνεται αὕτη ἡ ἰδέα:

—Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔπλασε τὸν Θεόν.

Τί λέγει, παρακαλῶ ὁ κ. Δαμαλᾶς;

Εἰς τὸν Στρατῶνα.

Ὁ ἐπιλοχίας ἐρωτᾷ νεοσύλλεκτον.

—Ποῖα εἶναι βρὲ τὰ μαγερικὰ σκεύη;

—Ὁ λογαγὸς ὑπολοχαγὸς καὶ ὁ ἀνθυπ....

—Τί λὲς βρέ;

(Ὁ νεοσύλλεκτος περίτρομος) Καὶ ὁ ἐπιλοχίας!

Τραυλὸς τις θέλων ν' ἀγοράσῃ κάτι παστέλια τοῦ Zed καὶ λίγη ὑπεκακουάνα εἰσέρχεται εἰς φαρμακεῖον καὶ δηλοῖ ὅτι θέλει:

—Πα... πα... παστέλια τοῦ... Zed καὶ ἱπ... ἱπ... ἱπ...

Ὅτε ὁ φαρμακοποιὸς ἀνυπομονῶν.

—Λοιπὸν τοῦ λέγει ἱπ, ἱπ, ἱπ... οὐρρά!!

Εἰς χορὸν ὁμογενοῦς, ὁ ἴδιος πρὸς τοὺς κεκλημένους του:

—Ἄιντε γρήγορα γρήγορα, μὴ στέκεσθε, χορεύετε, στῆς δύο ὁ πιθανίστας θὰ φύγῃ!

(Ἱστορικόν.)

ΟΛΙΓΑΙ ΠΑΤΡΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Α'.

Πολιτικά.—Αἱ Πάτραι ἠκολούθησαν τὸ σύστημα τοῦ φανατισμοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαντᾷ τις τὰ αὐτὰ πρόσωπα ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, τὴν αὐτὴν πορείαν αὐτῶν, καὶ τὸν λαὸν μέχρι τινὸς τὸ πλεῖστον, καθ' ὅλην τὴν σῆ-